

NETFLIX

KPOP DÉMONVADÁSZOK

16
SZÍNES
KÉP A
FILMBŐL

A HIVATALOS IFJÚSÁGI REGÉNY

NETFLIX

KPOP DÉMONVADÁSZOK

Kövessétek a világhírű HUNTR/X lánycsapat, Rumi, Mira és Zoey kalandjait, akik telt házass koncerteket adnak, és megvédik a világot az évszázadok óta fenyegető démonoktól! Bár hangjuk és dalaik erőt adnak nekik, hamarosan szembe kell szállniuk eddigi legveszélyesebb ellenségükkel: a Saja Boyszal, egy bosszantóan jóképű, démonfiúcsapattal.

A könyv tizenhat oldalnyi színes képet tartalmaz a filmben látott kedvenc karaktereidről!

NETFLIX
KPOP
DÉMONVADÁSZOK

A HIVATALOS IFJÚSÁGI REGÉNY

— részlet —

HUNTR/X! HUNTR/X! HUNTR/X!

A zsúfolásig telt stadionban izgatott rajongók skandáltak kedvenc együttesük nevét. A HUNTR/X-os fényrúdjait lengették, és ugrándoza sikoltoztak, amikor a három HUNTR/X-lány képe megjelent az óriási kivetítőn.

Ez a három lány világhírnek örvendett popsztárként, de valójában sokkal többek voltak ennél...

Évszázadokkal ezelőtt, a régi Koreában gyakran ólálkodtak démonok. Ezek a szarvakat viselő, agyaras teremtmények a föld felszínén parázsló repedésekből másztak elő. A falusiakat félelemben tartva lelkeket raboltak a királyuk, Gwi-Ma, egy tüzes szörnyeteg számára, aki ezekkel a lelkekkel táplálkozva erősítette rózsaszínen lobogó lángjait.

Egy támadás alkalmával erőteljes hang hasított a sötétségbe. A gonosz fenevadak felnéztek, és három nőt pillantottak meg, akik büszkén álltak egy hanok cserepekkel fedett tetijén. A harcosok, akik körül színpompás hanbok selymek

lobogtak, leugrottak, hogy a falubeliek védelmére keljenek. Gyönyörű hangon énekeltek, és díszes fegyvereket forgattak.

Könnyűszerrel legyőzték a démonokat.

Ezek a nők voltak az első vadászok. A muzsikájuk nemcsak oltalmazta az embereket, hanem egyesítette is őket. A dalaik bátorságot és reményt adtak, létrehozva a Honmoont – egy csillámló-vibráló pajzsot, amely addig terebélyesedett, amíg be nem borította a környező föld egészét. A démonok ugyan nekifeszültek, de a Honmoon megakadályozta, hogy ismét belépjenek az Embervilágba.

Minden nemzedékben újabb három vadászt választanak ki, hogy beteljesítsék végső kötelességüket: hogy erősítsék a zenéjükkel a Honmoont, és védelmezzék az embereket Gwi-Mától meg a démonhadseregétől.

A HUNTR/X – a legújabb vadásztrió – Jeju erdejében állt a mentoruk, Celine előtt. Celine mögött hatalmas fa magasodott, amelyen különböző színű, hosszú szövetszalagok függtek. Celine az egyik vállára tolta hullámos, fekete haját, melybe ősz tincsek vegyültek, és így szólt a védenceihez:

– És most ez a feladat rátok hárul. A győzelem csupán egy karnyújtásnyira van.

A három lány magabiztosan és a küldetésre készen állva megragadta egymás kezét. A HUNTR/X-nak esélye nyílt létrehozni az arany Honmoont, egy olyan pajzsot, mely elég erős ahhoz, hogy egyszer s mindenkorra távol tartsa a démonokat az emberiségtől.

Mi baj történhetne?

Ujjongó rajongók sorjázta be HUNTR/X feliratos pólókban a stadionba. A fényrúdjaik várakozó derengést teremtettek a világkörüli turné utolsó koncertjére. A közönség, miközben a szeretett K-pop sztárjai érkezésére várt, az együttes tagjairól áradozott, ki-ki a maga kedvencéről.

Egyes rajongók a sötét rózsaszín hajú Mirát szerették leginkább. Ő felelt a látványért és a táncért. Bár a családjában fekete báránynak számított, a rajongók imádták a hűvös modorát és az egyedülálló ízlését az öltözködés terén. Mira elég merész volt, hogy egy fekete hálósákban vonuljon végig a Met-gála vörös szőnyegén.

Más rajongók Zoey-t kedvelték legjobban. Zoey egy imádni való maknae volt, aki a feje tetején, két kontyba fogva hordta fekete haját. A kaliforniai Burbankben nőtt fel, és szakadatlanul szövegeket írt a jegyzetfüzeteibe. Bár aranyos, cserfes személyiség volt, Zoey az ádáz szövegei és lenyűgöző rapperadottságai révén egy nála kétszer nagyobb démonnal is elbír!

Végezetül, se szeri, se száma nem volt Rumi rajongóinak. Rumi, akinek lila varkocsa a védjegyéül szolgált, a HUNTR/X vezetője volt. Elképesztő hangjával meglelt férfiakat is könnyekre fakasztott. Rumi az előző nemzedék K-pop együtteséből – a Napfény Nővérekből – ismert vadász lánya volt, és kisgyerekként lett árva. Celine, az anyja barátnője, a Napfény Nővérek egy másik tagja és a HUNTR/X jelenlegi mentora nevelte fel.

Amikor a stadion fényei kihunytak, a rajongók izgalma a tetőfokára hágott. Feszült izgalommal várta a koncert kezdetét mindenki, így Bobby, a HUNTR/X menedzsere is.

– De hol vannak a lányok? – kérdezte Bobby. Megnézett egy térképet a telefonján, és a gépük éppen elrepült a stadion mellett!

Mira, Zoey és Rumi egy magángépen készülődtek. A rajongóikhoz hasonlóan ők is felajzottan várták az addigi legnagyobb koncertjüket. Már nem sok idő volt a kezdésig, és a lányok egyre lelkesebbek voltak.

– A legtöbb dal! – mondta Zoey.

– A legtöbb tánc! – tette hozzá Mira.

– Fel kell tankolnunk szénhidrátból! – jelentette ki Rumi.

– A rajongókért! – kiáltották együtt.

Ennivalóval – kimbap-tekercekkkel, halmokban álló tengeri rákkal, odenggel és egyebekkel – dúsan megrakott hatalmas asztal terült el előttük, és a lányok az egészen

átrágták magukat. Természetesen nem feledkeztek meg a fellépés előtti rámenükről sem. Felemelték a tésztával teli poharaikat, amelyeken ott virított a nevük és a fényképük, és tósztot mondtak:

– Boldog rajongók, boldog Honmoon!

De valami nem stimmelt.

– Várjunk! Nincs is benne víz – mondta Zoey.

Rumi odakiáltott az utaskísérőnek, aki épp kávéval öntözött egy növényt. Ezt látva Rumi meghökkenve öszszevonta a szemöldökét, de még mielőtt választ kaphatott volna, telefonált Bobby. A menedzser aggódó arca egy pillanatig jelent meg a kijelzőn, majd rajongók vették át a beszélgetés irányítását. De a lányok nem bánták ezt. Odavoltak a rajongóikért, velük együtt lelkesedtek és sírtak. Mira megcsodálta az egyik rajongó új tetoválását, ami egy HUNTR/X-logót ábrázolt, de Ruminak és Zoey-nak nem tetszett annyira. Amikor Bobby végre visszaszerezte a telefonját, közölte velük, hogy késésben vannak.

– Késünk? – kérdezték a lányok meglepetten.

Résnyire húzott szemekkel fordultak meg, és a gép személyzete felé sandítottak.

– Ne kapd fel a vizet, Bobby – mondta Rumi. – Mindjárt ott vagyunk.

Mira felnyögött:

– GRRR! De hát még meg sem ettem a rámenemet.

Rumi roppantul bosszúsan csippentette össze az orrnyergét.

– Miért szakítják félbe mindig a zabát?

Zoey tengeri rák ízű chipsszel teli szájjal ezt kiáltotta:

– KI FOGJÁK HÚZNI A GYUFÁT! – És összezúzott kezével egy marék rágcsálnivalót.

Rumi ingerülten talpra kecmergett, hogy kérdőre vonja az utaskísérőt, aki még mindig kávéval öntözte a növényt.

– Maga démon, ugye?

A gyanúját igazolta, hogy egy másik utaskísérő értelmetlenül kapcsolgatott biztonsági övcsatokat, a pilóta pedig taláalomra nyomkodott gombokat a hegyes ujjjaival.

Rumi megragadta a kávé utaskísérő karját, és azzal szembesült, hogy azt cikcakkban húzódó lila mintázat borítja. Tudta, mit jelent ez. A személyzet egyik tagja sem ember. Démonok mind!

Miután lelepleződött a valódi mivoltuk, a szörnyek feltárták az igazi, szarvakkal, agyarakkal és karmokkal teljes formájukat. A pilóta előjött a pilótafülkéből. Ő volt a legnagyobb az összes szörny közül.

– Mindenki mintás lett – turbékolta Mira szenvtelenül. Félfredöntötte a fejét. – Most pedig mindenki meghal.

A pilótadémon gúnyosan mosolygott rá.

– Ma este nem mi halunk meg, hanem a ti...

– BÖFF! – Mira az egyik kezével eltakarta a száját.

A kikökkentett pilóta próbált ismét fenyegető hangot megütni.

– Azt mondtam, ma este nem mi halunk meg, hanem a ti...

– GRLLL!

Most Rumi és Zoey gyomra kordult. A démonok jelentette veszély korántsem volt a lányok emésztési zavaraihoz

fogható. A félbeszakítások miatt ingerült démon így fakadt ki:

– Rajongóitok! Megesszük a rajongóitokat!

A lányok egy emberként tiltakoztak:

– NEM! NEM! Nem, köszönjük! Csak őket nem! – Nem szándékoztak eltérni a rajongóiknak címzett fenyegetéseket.

– Ha velük húztok ujjat... – kezdte Zoey.

– ...az rettentően fog fájni – fejezte be Mira.

A Honmoon fenségesen fodrozódott felettük, miközben a HUNTR/X énekelni kezdte a *How It's Done*-t. A démonok vinnyogtak félelmükben.

A lányok peckes léptekkel indultak a gonosz fenevadak felé, mosolyogva, hiszen tudták, hogy a győzelmük bizonyos. Miközben Mira az egyik agyaras teremtményt csépelte, Zoey a padlóhoz vágott egy másikat. Rumi valami sokkal, sokkal fontosabbra fókuszált – a rámenükre! Hanyagul megtöltött egy forróvizes-kancsót, majd fél kézzel elintézett néhány demont. A kancsót odadobta Mirának.

Mira Zoey-nak adta a kancsót, de előtte egy székre taglózott vele egy demont. Zoey mosolyogva töltötte meg a rámenes poharát forró vízzel. Azután vizet töltött azokba a poharakba is, amelyeket Mira és Rumi tartottak felé, miközben kényelmesen hadakoztak a másik kezükkel.

Mira és Zoey abbahagyták a démonirtást, hogy elfogyasszák a rámenüket. Rumi azonban elcsaklizta a poharakat, és felemelte az ujját. Az oldalukra írt elkészítési útmutatóra mutatott: *Hagyjuk ázni 3 percig*. Előbb győzniük kell, majd *utána* esznek.

A vadászok nekigyürkőztek, hogy végezzenek a szörnyekkel, és a semmiből fegyvereket rántottak elő. Rumi kezében egy jókora, vibráló pengéjű Sain-Geom suhogott, Mira pedig cikornyás, arany nyelű, görbe Gok-Dóját forgatta. Zoey kezében egy-egy irizáló Shin-Kal villant, amelyek pengéi művészien, legyező alakba nyíltak szét.

A démonok tehetetlenek voltak ezekkel a rátermett harcosokkal szemben. A lányok pördülve-fordulva kaszaboltak. Közel voltak a győzelemhez, amikor a gép hirtelen megrázkódott, kibillentve őket az egyensúlyukból a rámenjeikkel együtt!

Vetődve mentették meg a ráment a kiborulástól. De mi okozta a turbulenciát? A lányok kinéztek az ablakon. Az utaskísérő leszakította a pilótafülkét a gép testéről, és abban menekült. Két másik démon az egyik szárnyra csimpaszkodott, miközben az is leszakadt.

– Ennek a gépnek annyi – jegyezte meg Mira tárgyilagosan. A lányok mit sem zavartatva magukat hajtották fel a rámenjüket, fenékgig ürítve a poharakat, és sóhajtottak. A tésztaigényük végre kielégült.

Egymás után kiugrottak a géproncsból. Rumi vezette a sort, és tisztelgett, amikor fejjel előre kivetette magát a vészkijáraton. Zoey és Mira követték. A stadion felé zuhanva összecsaptak a démonokkal – és megigazították a sminkjüket.

Lentről, a színpadról egy reflektor világította meg az égboltot. A közönség figyelte, ahogy a három lány hullócsillagokhoz hasonlóan száguld feléjük.

– Ezek ők! – kiáltozták.

A HUNTR/X teljes sebességgel csapódott be a színpadba, és a becsapódás nyomán hatalmas füstfelhő terült szét az arénában. A füst eloszlásakor a színpadi fények láthatóvá tették a lezuhant démonokat. A tömeg felszisszent az ocsmány arcokat látva. További reflektorok a HUNTR/X tajgainak sziluettjét rajzolták ki, ahogy lenyűgöző hatást kelteve álltak a fenevadak mögött. A rajongók szinte magukból kikelve éljeneztek, amikor a lányok keresztülugrottak a füstön, és lekasabolták a szörnyeket, egytől egyig.

A démonok egyike egy rajongó mellett landolt, aki így kiáltott fel:

– Milyen csúcs jelmez! – Zoey egy pengét hajított a gonosz lénybe, aki rózsaszín konfettifelhővé robbant szét. A rajongók nem tudtak betelni ezzel.

Miután a démonok eltűntek, a lányok összegyűltek, hogy befejezzék a dalukat. Rumi kiénekelte a legmagasabb hangot, és a közönség felzúgott. A rajongók lelke világoskékben ragyogott a mellkasukban, és a Honmoon egyre fokozódó erővel pulzált szerte a stadionban. Amikor a dal véget ért, a lányok arany csillogást láttak, miközben a pajsz kifelé terjedt, a város fölé borulva. A HUNTR/X nagyon közel járt ahhoz, hogy véglegesen bezárja a Honmoont. Egyelőre azonban a vadászok eleget tettek a kötelességüknek, páratlan eleganciával fékezve meg a démonokat.

A Démonbirodalomban az utaskísérő démon egy kietlen pusztaságon vágott át bizonytalan léptekkel. Kopogott a cipője a sziklás talajon. A környező lények némán figyelték, ahogy közeledik Gwi-Ma omladozó palotájához. Amikor a lépcső elé ért, a testén felragyogtak a minták. A démon összeroskadt a lángokat okádó Gwi-Ma előtt.

Gwi-Ma habzó szája mély, kásás hangon beszélt:

– Kitalálom – mondta. – Megint meglógtak?

– A vadászok... túl erősek – felelte erre a démon reszketegen.

– Már értem – mondta Gwi-Ma nyugodt hangon.

A nem várt együttérzéstől meglepett démon felnézett, és tétován ezt kérdezte:

– Komolyan?

– Már értem... – ismételte Gwi-Ma. A hangja rettentetes bömböléssé erősödött. – ...**HOGY GYENGE VAGY!**
– Rózsaszín lángnyelv lövellt ki belőle, és elnyelte a rémült démont. Fájdalmas sikoltozás töltötte meg a levegőt, miközben Gwi-Ma elemészttette a lelkét.

– Szánalmas! Haszontalan! MIND AZOK VAGYTOK – bömbölte Gwi-Ma. – Nem tudjátok, ti ostobák? Amint a vadászok arannyá változtatják a Honmoont, nekünk végünk!

A tömeg ijedtében hátrálni kezdett, és az egyik szörny a tenyerébe zokogott.

Váratlanul egy bipa húrjának pendülése hallatszott, és mindenki a hang forrása felé fordult.

Egy ifjú állt egy torony tetején, és melankolikus dallamot játszott a karmaival. Egy Jinu nevű démon volt az, ám a többi démontól eltérően már-már embernek látszott.

Lebegve leereszkedett a többiekhez, és egy hajdan hatalmas démonkirály történetéről dalolt. Fekete gat kari-mája takarta az arcát, miközben a tömeg szétnyílt előtte, és Gwi-Ma felé közeledett. Hatalmas, kék tigris lépdelt a nyomában, szemei narancssárgán ragyogtak.

Miközben sétált, Jinu folytatta az éneklést: vajon kihuny-e a démonkirály tüze, ha a vadászok nem engedik lelkekkel táplálkozni. A tömeg aggódva figyelte, hogy csak ront a helyzeten.

Gwi-Ma acélos nyugalma visszatért.

– Meghagytam a hangodat, Jinu. Erre te gúnyolódni merészelsz rajtam?

– Én nem gúnyolódni jöttem – felelte Jinu rezzenéstelen arccal –, hanem segíteni.

Miközben Jinu felfelé lebegett a lépcsősoron, négy további démon sorakozott fel mögötte. Jínuhoz hasonlóan ők is kopott fekete hanbokot viseltek, a derekán vörös norigéval megkötve.

– Ideje taktikát váltani – folytatta Jinu. – Ott sújtunk le a vadászokra, ahol a legkevésbé számítanak rá. – A lépcsősor tetejére érve felnézett, és láthatóvá vált csinos arca. – Megkaparintjuk azt, ami a Honmoont elteti... a rajongókat. – Jinu és a kísérete klasszikus fiúegyüttes-formációt imitáló pózba vágták magukat.

– Egy démonfiú-együttes? – Gwi-Ma hitetlenkedve felkacagott, és néhányan a tömegből vele heherésztek. – Mi-ből gondolod, hogy ez működhet?

Jinu elmosolyodott, és csettintett az ujjaival. Az agyarak és szarvak eltűntek a kísérei körül. Groteszk vonásaik helyébe dús üstökök, csillogó szempárok és szép metszésű állak léptek.

Lent a tömeg álmétkodva figyelte az átalakulást; a vélemények rögtön megváltoztak.

– Ó, igen – mormogta valaki helyeslően. – Ez tutira működik majd!

– Száz százalék igen – mondta valaki más.

Gwi-Ma, bár érdekesnek találta a látottakat, továbbra is szkeptikus maradt.

– Oké... ismerlek, Jinu. Négy száz év alatt sosem tettél olyasmit, ami nem a saját érdekeidet szolgálta volna.

Miközben a démonkirály beszélt, Jinu komor lett, és a szeme elkerekedett, ahogy bevillant egy nyomasztó kép: egy asszony és egy kislány, akik sírtak, és felé nyúltak. A démonfiú fejét rázva hessegette el magától az emléket.

– Mit akarsz cserébe? – kérdezte Gwi-Ma.

– Az emlékeim – felelte Jinu. – Azt akarom, hogy törd ki!

HARMADIK FEJEZET

Az Embervilágban véget ért a koncert, és a rajongók távoztak a stadionból. A HUNTR/X tagjai a színpad alatti felvonóhoz tartottak, és izgatottan társalogtak a Honmoonról.

– Tényleg aranyat láttunk? – kérdezte Rumi.

– Ja, el sem hiszem, hogy megcsináljuk – kiáltotta Mira.
Zoey szökdécselve sikongatott:

– Ó, ez olyan izgi!

– Oké, oké – mondta a HUNTR/X vezetője, komoly hangot megütve. – Tudjátok, ez mit jelent? Ideje kiadni a *dalt*.

A lányok felkurjantottak örömükben. Ekkor Rumi váratlanul köhögni kezdett. A barátnői nyugtalanul néztek rá.

– Ó, ez fura volt – jegyezte meg Rumi.

– Még jó, hogy szünetet tartunk – mondta Zoey.

– Ja – értett egyet Mira. – Úgy hallom, kéne egy kis pihi.
Rumi elhessegette az aggodalmukat.

– Egy kis víz elég lesz.

Kinyílt a lift ajtaja, és Bobby jelent meg mögötte, aki HUNTR/X-pólót viselt a szürke öltönye alatt. A nyakában VIP-kártya lógott. Mögötte se szeri, se száma nem volt a lelkes színpadmunkásoknak, akik kimbapokat, köntösöket, párásítót és minden egyebet tartottak, amire a lányoknak szükségük lehetett.

– Hallom, valaki vizet emlegetett? – kérdezte Bobby mosolyogva. – VIZET! MOST! – mordult a stábra. Azonnal vizespalackok kerültek elő.

Miközben a lányok végigvonultak a folyosón a menedzserükkel, a stábtagnok köntösöket terítettek rájuk, enni-valót adtak nekik, és megigazították a sminkjüket.

– Na, így kell lezárni egy világtornét! – ömlengett Bobby, hátrálva, hogy szemben lehessen a lányaival. – És amikor a démonjelmezes fickóból konfetti bomba lett...

– Olyan laza! – áradoztak a stábtagnok. – Az effektek elképesztőek voltak.

Mira elmosolyodott.

– Aha, ja, *speciális effektek*.

– Hát, ez nem lesz olcsó, de... – Bobby vetett egy pillantást a telefonjára, és azt látta, hogy a HUNTR/X földcsuszamlásszerű tempóban kerül a sikerlisták élére. – Ó! Nézzétek a számokat! Az egekbe szöktek!

Sugárzó mosollyal nézett a lányokra, és így folytatta:

– Hogy megünnepeljétek, foglaltam nektek szobát egy hétre korea legpuccosabb, legexkluzívabb üdülőhelyén.

– Bocsi, Bobby – mondta Mira. – Már más tervünk van.

– Tessék? – kérdezte Bobby meglepetten. – Micsoda?

– Jegyünk van a legszupibb helyre – felelte Zoey ön-
elégülten affektálva, majd bevallotta a szerény valóságot:
– A kanapénkra. – És közben szökdécselve haladtak to-
vább, ezt skandálta Mirával: – Kanapé! Kanapé! Kanapé!
Kanapé!

Rumi átkarolta a menedzserük vállát.

– Bobby, neked kéne elmenni az üdülőbe. Ez a turné
mindenkit kifárasztott. Megérdemled.

Bobby szégyenlősséget mímelt.

– Én? Ó, nem fogadhatom el... – Aztán gyorsan meg-
gondolta magát. – Vicceltem! Köpenyt! 34-es méret.

Színpadmunkások pattantak mögé, és felsegítettek rá
egy bolyhos, fehér köntöst meg egy rózsaszín szemmaszkit.

– Pár hét múlva találkozunk – kiáltotta. Békejelet mu-
tatott a kezével, és elindult az ellenkező irányba.

– Szia, Bobby! – kiáltották a lányok.

Zoey és Mira tovább lépdeltek. Mögöttük Rumi mo-
solygott, és az ujjait összeillesztve tervezgetett.

– Igen, *vakáció*.

A lányok beléptek a tetőtéri bázisukra. Mira és Zoey már-
is relaxációs üzemmódban voltak, a megmosott hajukon
törülközőturbán díszelgett. Zoey törülközője kosszarvakra
emlékeztetően volt megcsomózva a feje két oldalán. Elérke-
zett a jól megérdemelt pihenés ideje.

– Mmm! Alig várom, hogy teletömjem magam kimbap-
pal, és bámuljam a plafont – szólalt meg álmatagon Mira.

– Már választottam filmet – közölte vele Zoey. – Vagyis 700 darab kétmásodperces teknősös videót, amit meg akarok mutatni.

Mira alig várta.

– Őrülten uncsinak hangzik. Benne vagyok.

Mögöttük Rumi a telefonját pörgette, nem figyelve arra, amiről a barátnői beszéltek. A kijelzőn hármójuk fotója látszott, ezekkel a szavakkal: *ÚJ KISLEMEZ. ARANY.*

Akkor vágjunk bele, mondta magában Rumi, és megnyomta az FELTÖLTÉS gombot.

Egyedül ment be a HUNTR/X ruhatárába, egy hatalmas kosztüm-terembe, ahol a padlótól a mennyezetig ruhadarabok sorakoztak. Megállt egy három új kosztüm alkotta együttes előtt. Automata világítótestek kapcsolódtak be, rövid, fekete-fehér dzsekiket, topokat és hozzájuk illő nadrágokat világítva meg, amelyek mindegyikén aranyló minták ékeskedtek.

Rumi elmosolyodott.

– Itt az idő.

Míndeközben Mira és Zoey, továbbra is a kényelmes köntösükben a kanapé felé tartottak, felpakolva egy halomnyi finom falnivalóval, köztük epres tetejű bingsuval és még több kimbappal.

– Kanapé! Kanapé! Kanapé! Kanapé! – skandálták.

Elégedett sóhajtásokkal dőltek hátra a fényűző párnákon. Ruminak azonban más tervei voltak. Lassan kidugta a fejét a kanapé mögött.

– Hé! – szólította meg Rumi kedvesen a barátnőit. – Jó volt a pihenés?

Mira a szeme sarkából pillantott rá.

– Mi? Nem! Konkrétan most ültünk le.

Hatalmas mosoly terült szét Rumi arcán. Lassan felgyenesedett, megmutatva az öltözete egészét, amely csak úgy sziporkázott az arany díszítésektől. Zoey és Mira elborzadva néztek rá.

– Miért vagy az új fellépőruhánkban? – kérdezte Zoey.

– Rumi, ugye nem? – kérdezték hitetlenkedve, ráébredve, hogy Rumi valószínűleg kiadta az új kislemezüket. Rumi feléjük nyújtotta a fellépőruháikat, továbbra is mániákus mosollyal.

– Neee! – tiltakoztak. – De a pizsama. Ne már! Neee!
– Könnyek csordultak ki Mira és Zoey szeméből, és legördültek az arcukon. Még aznap éjjel kezdődhet a promó.

Pontosan ekkor kinyílt a liftajtó, és előlépett Bobby, akin még mindig ott volt a köntös és a szemmaszk.

– Lányok, nem fogjátok elhinni! – mondta izgatottan, a telefonja kijelzőjét görgetve.

Bár már mindhárman fel voltak öltözve, és készen álltak, csak Rumi osztozott Bobby lelkesedésében. Kezét csíppőre téve húzta ki magát, miközben Mira és Zoey előreroskadt vállal, legyőzötten álltak.

– Bobby! – kiáltotta Mira elcsigázott hangon.

– Nincs több pizsis pihidő – nyafogta Zoey.

Bobby eléjük tartotta a telefonját.

– Az új kislemezeket fantasztikus. Már mindenki azt hallgatja!

E szavak hallatán megváltozott a szobában a hangulat. Mindhárom lány ujjongott, és a levegőbe csapott az öklével!

– Akkor jöhet a promó! – kiáltotta Bobby, ledobva a köntösét és a maszkját, és így láthatóvá vált a csillogó öltönye.

Világszerte áradó lelkesedéssel fogadták a rajongók az új HUNTR/X-dal bejelentését. A várakozás egyre nőtt, amikor megjelent az előzetes videó, és a klipből származó fotók gyorsan elterjedtek az interneten. Az *Arany* ott volt a hirdetőablákon, a buszmegállóknak, a földalattikon, mindenütt.

Egy csapatnyi izgatott rajongó gyűlt egy telefon köré, készen állva a zenei videó bemutatójára. Visszaszámlálva várták, hogy elkezdődjön: „삼! 이! 일! 3! 2! 1!”

A videóklip elején Rumi eltévedve, egyedül rohant Jeju erdejében. Aztán leült egy fából faragott trónusra, elfordított fejjel, lesütött szemmel. Hirtelen felpillantott. Aranylószikra csillant a szemében, és büszkén felállt.

Ezután Zoey jelent meg a kijelzőn. Egy szöuli utcán állt, hangul betűs feliratok között, majd Burbankben, magasba nyúló pálmafák alatt. Arctalan kezek rángatták a csuklójánál fogva jobbra-balra, próbálva elérni, hogy válassza valamelyik irányt. Zoey azonban ellenállt nekik, miközben aranylón tündökölt, és mosolyogva elgördeszakázott.

Utána Mira jelent meg, a mosolytalan családja fényképe előtt ülve. Noha a szülei rosszallóan nézték, Mira egy tánc-

figurát mutatott be az *Arany* koreográfiájából. Hirtelen egy csilivili arany repülőgép tetején állt, és lobogott mögötte a hosszú haja, miközben suhant az égen át.

A lányok mindegyikét arany fénykéve vonta magába, és ők követték azt, diadalmaskodva a személyes vívódásaik felett. Ezután pedig együtt ültek egy lehajtott tetejű autóban, amely egy csillogó utcán robogott. Egységeseek voltak, összetartoztak, és pontosan a valódi önmagukért szerették őket.

A videót megtekintő rajongók odavoltak a gyönyörtől, és többen sírtak örömben, miközben a lányokkal együtt énekeltek, átadva magukat az *Arany* szárnyaló szövegének. Újra és újra végignézték a videót. Kommenteket írtak, dicsérték a dalt, és biztosították a HUNTR/X-ot, hogy nagyon szeretik őket.

Egy beszélgetős műsorban az együttes tagjai egymás mellett ülve népszerűsítették friss számukat.

– Meséljete az új dalról! – indítványozta a műsorvezető.

– Az *Arany* a mi történetünk – mondta Mira.

– Ez egy dal rólunk, és arról, hogy hová tartunk – tette hozzá Rumi.

– És ma este adjuk elő először élőben! – árulta el Zoey izgatottan.

Mögöttük a kivetítőn aranszínű fény gyúlt, miközben a közönség ugrándozott, táblákat és fényrudakat lengetett. A Honmoon megindító vibrálással kéklott, és az ereje minden korábbinál nagyobb lett a rajongók lelkesedésétől és támogatásától.

Aznap este ujjongó tömeg várakozott a koncertterem előtt, hogy bebocsátást nyerjenek az élő bemutatóra. Bobby elemében volt, a színpadmunkásokat irányította, és gondoskodott arról, hogy minden készen álljon a lányai számára. Mira és Zoey a közös öltözőjükben szelfiket készítettek az új fellépőruhájukban.

De Rumi még nem állt készen.

Egyedül állt a külön öltözőjében, és idegesen szorongatta a gallérjánál a köntöst, amelyet még mindig viselt. A saját tükörképére meredve az *Arany* szövegének hídrészt énekelte. Szerette volna megtenni azt, amiről énekelte – abbahagyni a takargatását annak, ki is ő valójában, és végre felfedni az igazi énjét.

Engedte, hogy a köntös lehulljon a válláról, és előtűnt a karja. A karja, amelyet... *démonminták* borítottak.

Rumi felöltötte a flitteres dzsekijét, és vett egy mély lélegzetet, hogy nyugalmat erőltessen magára, miközben felhúzta a nyakán a cipzárt, elrejtve szem elől a lila mintákat. Emlékeztette önmagát, hogy ő vadász. Hitt a küldetésében, és tudta, hogy örökre be fogja zárni a Honmoont. Szembenézett a képmásával a tükörben, és eltökélten önmagára mosolygott.